

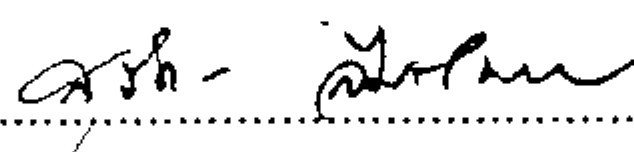
ชื่อวิทยานิพนธ์

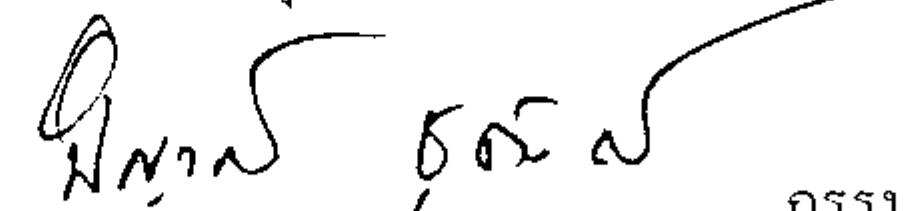
ผลของการผ่อนคลายต่อความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของผู้ป่วย
ไตล้มเหลวเรื้อรังที่ได้รับการรักษาด้วยเครื่องไตเทียม

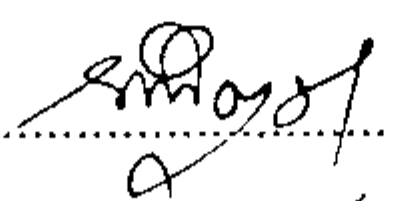
ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์

นางศรีวรรณ เอมราช

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ สุจิตรา ลิมอำนวยลาภ)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ปัญกรณ์ ชุตังกร)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุวัฒนากร วงศ์ธนวุธ)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เพื่อศึกษาผลของการผ่อนคลายต่อความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของผู้ป่วยไตล้มเหลวเรื้อรังที่ได้รับการรักษาด้วยเครื่องไตเทียม โดยใช้กรอบแนวคิดตามทฤษฎีการปรับตัวของรอย และแนวคิดการผ่อนคลายของเบนสัน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้ป่วยไตล้มเหลวเรื้อรังที่ได้รับการรักษาด้วยไตเทียม จำนวน 22 ราย ณ หน่วยไตเทียมโรงพยาบาลมหाराชนครราชสีมา โรงพยาบาลค่ายสุรนารี โรงพยาบาล ป.แพทย์ และโรงพยาบาลราชสีมานบุรี ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ถึง พฤษภาคม 2540 เลือกกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ที่กำหนด แล้วแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยให้แต่ละกลุ่มมีค่าเฉลี่ยของอายุ จำนวนเพศชาย เพศหญิงใกล้เคียงกัน แล้วกำหนดกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองโดยการสุ่มอย่างง่าย กลุ่มทดลองเป็นกลุ่มที่ได้รับการฝึกการผ่อนคลาย กลุ่มควบคุมเป็นกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกการผ่อนคลาย

การฝึกการผ่อนคลายใช้วิธีของ Benson's Respiratory One Method โดย Guzzetta กลุ่มทดลองได้รับการสอนการฝึกการผ่อนคลาย 1 ครั้ง หลังจากนั้นผู้ป่วยทำการผ่อนคลายด้วยตนเองที่บ้านทุกวันๆละ 2 ครั้งเป็นเวลา 6 สัปดาห์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบบันทึกข้อมูลทั่วไป แบบประเมินความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองซึ่งสร้างจากกรอบแนวคิดทฤษฎีการปรับตัวของรอย เครื่องมือได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 ท่าน และตรวจสอบความตรงตามโครงสร้างโดยหาความสัมพันธ์กับแบบประเมินความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองของโรเซนเบอร์ก ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน เท่ากับ 0.74 หาความเที่ยงของเครื่องมือโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคได้เท่ากับ 0.94

การเก็บรวบรวมข้อมูลของกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลองกระทำ 2 ครั้งโดยเก็บรวบรวมข้อมูลความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองก่อนการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูลความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองภายหลังการทดลองในสัปดาห์ที่ 7

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติการทดสอบที แบบ 2 กลุ่มอิสระต่อกันที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ผู้ป่วยไตล้มเหลวเรื้อรังที่ได้รับการรักษาด้วยไตเทียมที่ได้รับการฟ่อนคลายมีความรู้สึกมีคุณค่าในตนเองสูงกว่าผู้ป่วยที่ไม่ได้รับการฟ่อนคลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05